

ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็น
ผู้ประกอบการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา*

A NEEDS ASSESSMENT OF ACADEMIC MANAGEMENT IN ENHANCING
ENTREPRENEURSHIP FOR SCHOOL STUDENTS UNDER THE OFFICE
OF SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA

¹เรวัฒน์ พรหมสระโ Rawat Promsaro ²ทองดี ศรีตระการ Thongdee Srित्रagarn

³ระวิง เรืองสังข์ Rawing Ruangsanka

^{1,2,3}มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

Corresponding Author E-mail: rawat.pr@kbws.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริม
นักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ใช้วิธี
วิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่
ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และการวิเคราะห์ค่าดัชนี Modified Priority
Needs Index (PNI_{modified}) ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมนักเรียน
ให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา โดยภาพรวม
PNI_{modified} = 0.11 ด้านที่มีความต้องการจำเป็น ที่พบว่ามีค่าสำคัญลำดับที่ 1 คือ การพัฒนาสื่อแหล่งเรียนรู้
และเทคโนโลยีการศึกษา (0.14) ลำดับที่ 2 คือ การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรสถานศึกษา (0.13) ลำดับ
ที่ 3 คือ การส่งเสริมหลักสูตรของสถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้ (0.11) เท่ากัน และลำดับที่ 5 คือ การ
พัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา (0.06)

คำสำคัญ: การบริหารวิชาการ, ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ, โรงเรียนมัธยมศึกษา

*บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของดัชนีพนธ์เรื่อง กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยาบท 4 เพื่อ
ส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการของโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

Received: March 19, 2024, Revised: August 18, 2024, Accepted: August 21, 2024.

Abstract

The objective of this research article was a needs assessment of academic management in enhancing entrepreneurship for school students under the office of Secondary Educational Service Area Office. The quantitative research methodology was used in the study. The sample group used in the research was 400 teachers in secondary schools under the Secondary Educational Service Area Office. The research instrument was questionnaires. Statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, content analysis, and PNI_{modified} index. The results of the study revealed that; a needs assessment of academic management in enhancing entrepreneurship for school students under the office of Secondary Educational Service Area Office overall was PNI_{modified} = 0.11. When analyzed per item, the first important was a development of media, learning resources, and technology (0.14), the second was development of measurement and evaluation of curriculum (0.13), the third had the same value; development and encouragement the curriculum, and development of learning management (0.11), and the last was curriculum development (0.06).

Keywords: Academic Management, Entrepreneurial skills, Secondary School

บทนำ

ในปัจจุบันประเทศไทยต้องมีการจัดการศึกษาเพื่อไปสู่ประเทศไทยยุค 4.0 ซึ่งต้องให้ความสำคัญกับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 การจัดการศึกษาจึงต้องการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับความต้องการของบริบทสังคมและการเปลี่ยนแปลงของโลก โรงเรียนซึ่งมีหน้าที่หลักในการจัดการศึกษาจึงต้องมีการพัฒนาให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง สามารถสนับสนุน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองโลกที่มีความรู้ ทักษะ และสามารถพัฒนานตนเองตามความต้องการและเติมเต็มตามศักยภาพ ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้กล่าวว่า ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจของตนเอง ส่งเสริมการพัฒนานุคลิกภาพส่วนตัว มีทักษะในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์ และคิดแก้ปัญหา มีทักษะในการดำเนินชีวิต ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การศึกษาระดับนี้เน้นการเพิ่มพูนความรู้ และทักษะเฉพาะด้าน สนองตอบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ ทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ มุ่งพัฒนาตนและประเทศตามบทบาทของตน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักของสถานศึกษา ที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องรับผิดชอบเป็นอันดับแรก เป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา เป้าหมายของงานวิชาการคือ เพื่อพัฒนาตัวผู้เรียนทั้งทางด้านสติปัญญาและร่างกายให้อยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข โดยเฉพาะเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอันเป็นเป้าหมายสูงสุดของภารกิจของสถานศึกษาในด้านการกำหนดนโยบาย การวางแผน จัดทำหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตร การส่งเสริมหลักสูตร การนิเทศงานสอน การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาสื่อ แหล่งเรียนรู้ เทคโนโลยี การวัดและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล

สูงสุด เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้กับผู้เรียน ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีความรู้ความสามารถในด้านการบริหาร เพราะการบริหารงานวิชาการเป็นกระบวนการทำกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น (จรุณี แก้วเอียน, 2557)

การเตรียมผู้เรียนให้พร้อมสู่ศตวรรษที่ 21 โดยการจัดการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการคิดแบบมีเหตุผลและเป็นขั้นตอน มีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อสร้างทักษะพื้นฐานที่เชื่อมโยงสู่การสร้างอาชีพ และการมีงานทำ ซึ่งทักษะที่มีความสำคัญและตอบโจทย์การพัฒนาในอนาคตคือ ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งหมายถึง การดำเนินกิจกรรม การปฏิบัติและมีความรู้ในการที่จะสร้างธุรกิจหรือดำเนินกิจการให้ประสบความสำเร็จ โดยประกอบด้วย 4 ทักษะย่อย คือ 1) การมีความคิดสร้างสรรค์ การคิดแบบแปลกใหม่เชิงสร้างสรรค์มีอิสระที่จะมีมุมมองใหม่ซึ่งเกิดจากประมวลองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษามาปรับและประยุกต์ให้เหมาะสมอยู่บนพื้นฐานของการพัฒนาที่เป็นเชิงบวก 2) การบริหารเวลา ใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดโดยผ่านการวางแผนในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้สำเร็จอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ 3) การสร้างเครือข่าย ดำเนินการสร้างพันธมิตรเพื่อส่งเสริมในการดำเนินกิจกรรม เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนที่แบ่งปันข้อมูล ความคิด และทรัพยากรเพื่อประโยชน์ร่วมกัน เครือข่ายเป็นทรัพยากรที่สำคัญ และเครือข่ายช่วยสนับสนุนอาชีพให้ประสบความสำเร็จ และ 4) การสื่อสาร ถ่ายทอดข้อมูลที่ต้องการสื่อไปให้บุคคลอื่นทราบ เป็นทักษะที่สำคัญสำหรับผู้ประกอบการ โดยทักษะการสื่อสารที่ดีนั้นจะช่วยส่งเสริมให้การดำเนินการต่างๆ ประสบความสำเร็จ และทักษะนี้เป็นรากฐานของการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในการทำงาน ในบริบทของการศึกษาจะมีความคิดหลากหลายต่อการพัฒนาทักษะ บ้างอาจกล่าวว่าผู้ที่เรียนหรือศึกษาในหลักสูตรอาจหมายถึง ผู้ที่ถูกกระตุ้นให้สร้างธุรกิจหรือบริษัทของตนเอง หรือมองไปถึงการทำให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์ มองหาและมุ่งไปยังโอกาสใหม่ๆ มีการทำงานแบบเชิงรุกเพื่อสามารถควบคุมสถานการณ์และโอกาสที่เกิดขึ้นรวมทั้ง สร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ (Lackéus M., 2015) ซึ่งทักษะการเป็นผู้ประกอบการนี้สามารถที่จะมีการสอนและเรียนรู้ได้ โดยวิธีการที่มีประสิทธิภาพที่สุดคือการพัฒนาทักษะผู้ประกอบการผ่านการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงผ่านการพัฒนาการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาในการทำธุรกิจจริง สถานศึกษาจะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการพัฒนาผู้เรียนได้ เพื่อให้องค์กรมีทิศทางในการขับเคลื่อนอย่างมีระเบียบ แบบแผน เกิดความชัดเจนในการดำเนินงาน มีความสอดคล้องในการปฏิบัติ สร้างความพร้อมให้แก่องค์กร และสร้างประสิทธิภาพในการแข่งขัน จนทำให้เกิดภาพความสำเร็จขององค์กร

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อเป็นการสนับสนุนและพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งสู่การพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการอย่างมีประสิทธิภาพและพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง 1) ประชากร คือ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2566 โดยกำหนดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 62 จำนวน 107,688 คน 2) กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 400 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามสภาพการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ตอนที่ 2 ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert Rating Scale) ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา มีลักษณะเป็นแบบคำถามปลายเปิด

3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ 1) ศึกษาเอกสาร ตำราวิชาการ บทความ หนังสือ วารสาร ที่เกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามากำหนดกรอบแนวคิด ขอบเขต และการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาการวิจัย 2) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของคำถาม ความเหมาะสมของปริมาณข้อคำถาม ความถูกต้อง ความชัดเจนของภาษาและประเด็นการสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา 3) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และพิจารณาความเหมาะสมของแบบสอบถาม นิยามศัพท์ และทฤษฎี และคำนวณดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) สำหรับพิจารณาเนื้อหาและภาษาของแต่ละหัวข้อว่า เหมาะสม ไม่แน่ใจ และไม่เหมาะสม ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือได้ค่า IOC 0.94 4) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ จากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง รวมจำนวน 20 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) โดยการศึกษานี้ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีรายละเอียด ดังนี้ 1) ผู้วิจัยขอหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเพื่อแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 2) ผู้วิจัยนำหนังสือจากภาควิชาบริหารการศึกษา เพื่อประสานขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 3) กำหนดรหัสแบบสอบถามตามสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 62 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามทางระบบ AMSS และขอความอนุเคราะห์จากทางโรงเรียนให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบแบบสอบถามผ่านคิวอาร์โค้ด เพื่ออำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร โดยระยะเวลาในการตอบแบบสอบถาม 1 เดือน ระหว่างเดือน สิงหาคม - กันยายน 2566 4) ดำเนินการติดตามแบบสอบถามทางโทรศัพท์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลและรวบรวมชุดแบบประเมินเพื่อส่งกลับคืนผู้วิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลจากการแจกแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency Distribution) การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการวิเคราะห์ค่าดัชนี Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$) เพื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา โดยใช้สูตรการคำนวณของสุวิมล ว่องวานิช (2550)

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา โดยภาพรวม มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ	สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์	$PNI_{modified}$	ลำดับ
ด้านการพัฒนาสื่อ แหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีการศึกษา	3.89	4.42	0.14	1
1 การพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา ได้ส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน	3.94	4.44	0.13	4
2 การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ได้ส่งเสริมทักษะเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน	3.97	4.46	0.12	6
3 การใช้สื่อแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีการศึกษา ได้ส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน	3.94	4.38	0.11	8
4 การจัดหาสื่อและสิ่งสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนเพียงพอต่อการส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน	3.92	4.39	0.12	6

การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมนักเรียน ให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ	สภาพ ปัจจุบัน	สภาพที่พึง ประสงค์	PNI _{modified}	ลำดับ
5 มีการจัดสรรด้านสถานที่ มีความเพียงพอต่อการ ส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ	3.87	4.41	0.14	3
6 มีการให้ความสำคัญต่อการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ ส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ	3.96	4.48	0.13	4
7 ความเพียงพอของเทคโนโลยีที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริม นักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ	3.78	4.37	0.16	2
8 การได้รับการสนับสนุนด้านวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการ ดำเนินงานจากหน่วยงานภายนอกช่วยส่งเสริมให้ นักเรียนมีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ	3.74	4.45	0.19	1
ด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรสถานศึกษา	3.83	4.33	0.13	2
1 การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรสถานศึกษา ได้ ส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน	3.82	4.35	0.14	1
2 เครื่องมือในการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร สถานศึกษา ได้ส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ของนักเรียน	3.82	4.31	0.13	2
3 การวัดและประเมินผล สามารถนำไปต่อยอดและ พัฒนานักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ เพิ่มขึ้น	3.80	4.3	0.13	2
4 มีการวัดและประเมินผลที่ให้ความสำคัญกับทักษะการ เป็นผู้ประกอบการของนักเรียน	3.86	4.34	0.12	4
ด้านการส่งเสริมหลักสูตรของสถานศึกษา	3.88	4.30	0.11	3
1 การพัฒนาและส่งเสริมด้านวิชาการได้ให้ความสำคัญ กับการส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของ นักเรียน	3.95	4.32	0.09	7
2 การประสานความร่วมมือกับเครือข่ายการศึกษาต่าง ๆ ได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมทักษะการเป็น ผู้ประกอบการของนักเรียน	3.98	4.36	0.10	5
3 งานด้านนโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงาน วิชาการได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมทักษะการเป็น ผู้ประกอบการของนักเรียน	4.03	4.26	0.06	9
4 จำนวนบุคลากรมีความเพียงพอต่อการส่งเสริมทักษะ การเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน	3.63	4.25	0.17	1
5 ระบบงานวิชาการของโรงเรียนส่งเสริมนักเรียนให้มี ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ	3.93	4.24	0.08	8
6 ความเชี่ยวชาญของบุคลากรครูที่ส่งเสริมนักเรียนให้มี ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ	3.83	4.26	0.11	4
7 การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนของโรงเรียนที่ส่งเสริม นักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ	3.72	4.24	0.14	2

การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมนักเรียน ให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ	สภาพ ปัจจุบัน	สภาพที่พึง ประสงค์	PNI _{modified}	ลำดับ
8 การจัดทำโครงการที่ส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ	3.95	4.35	0.10	5
9 ชุมชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนและส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ	3.90	4.38	0.12	3
ด้านการจัดการเรียนรู้	3.91	4.34	0.11	3
1 การจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน ได้ส่งเสริมด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน	3.92	4.32	0.10	5
2 การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ ได้ส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน	3.95	4.37	0.11	2
3 การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนได้ส่งเสริมให้นักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ	3.96	4.36	0.10	5
4 การบูรณาการตัวชี้วัดต่าง ๆ ช่วยส่งเสริม นักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ	3.91	4.35	0.11	2
5 เนื้อหาในด้านวิชาการเอื้อต่อการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ	3.85	4.35	0.13	1
6 การนิเทศในชั้นเรียนได้ส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน	3.88	4.31	0.11	2
ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	4.06	4.32	0.06	5
1 การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน	4.09	4.35	0.06	3
2 การกำหนดเป้าหมายและวิสัยทัศน์ ตามหลักสูตรได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน	4.08	4.28	0.05	4
3 การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรของสถานศึกษา ได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน	4.03	4.34	0.08	1
4 การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่ส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ	4.02	4.32	0.07	2

จากตารางที่ 1 พบว่า การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา โดยภาพรวม $PNI_{modified} = 0.11$ ด้านที่มีความต้องการจำเป็น ที่พบว่ามีค่าสำคัญลำดับที่ 1 คือ การพัฒนาสื่อแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีการศึกษา (0.14) ลำดับที่ 2 คือ การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรสถานศึกษา (0.13) ลำดับที่ 3 คือ การส่งเสริมหลักสูตรของสถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้ (0.11) เท่ากัน และลำดับที่ 5 คือ การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา (0.06)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาสื่อ แหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีการศึกษา โดยภาพรวม $PNI_{modified} = 0.14$ ข้อที่มีความต้องการจำเป็นที่พบว่ามีค่าสำคัญสูงสุด คือ การได้รับการสนับสนุน

ด้านวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินงานจากหน่วยงานภายนอกช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ (0.19)

ด้านการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรสถานศึกษา โดยภาพรวม $PNI_{modified} = 0.13$ ข้อที่มีความต้องการจำเป็นที่พบว่ามีค่าสำคัญสูงสุด คือ การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรสถานศึกษา ได้ส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน (0.14)

ด้านการส่งเสริมหลักสูตรของสถานศึกษา โดยภาพรวม $PNI_{modified} = 0.11$ ข้อที่มีความต้องการจำเป็นที่พบว่ามีค่าสำคัญสูงสุด คือ จำนวนบุคลากรมีความเพียงพอต่อการส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน (0.17)

ด้านการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวม $PNI_{modified} = 0.11$ ข้อที่มีความต้องการจำเป็นที่พบว่ามีค่าสำคัญสูงสุด คือ เนื้อหาในด้านวิชาการเอื้อต่อการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ (0.13)

ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา โดยภาพรวม $PNI_{modified} = 0.06$ ข้อที่มีความต้องการจำเป็นที่พบว่ามีค่าสำคัญสูงสุดคือ การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรของสถานศึกษา ได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน (0.08)

อภิปรายผลการวิจัย

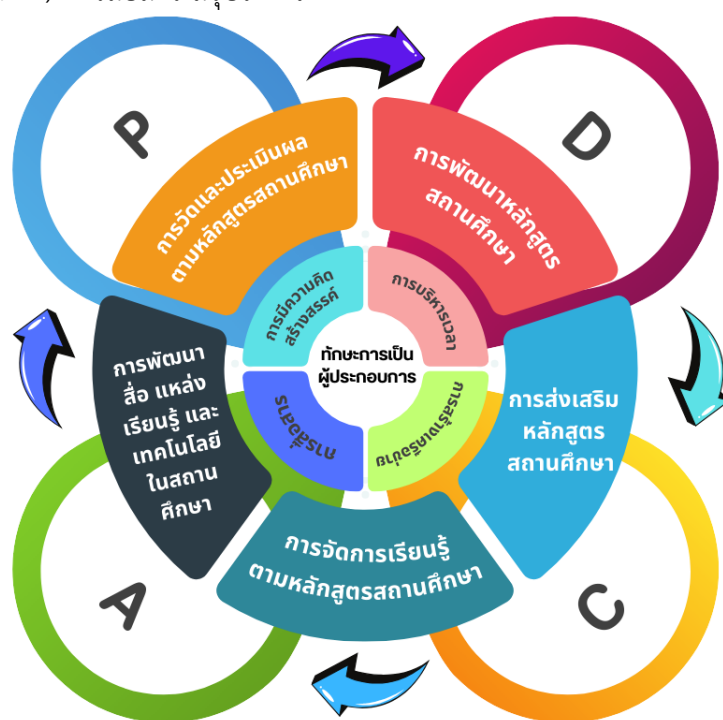
ผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ด้านที่มีความต้องการจำเป็นลำดับที่ 1 คือ การพัฒนาสื่อแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีการศึกษา แสดงให้เห็นว่าสื่อ แหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งในปัจจุบันเทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของทุกคนมากขึ้น การเข้าถึงสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ สามารถทำได้ทั้งในรูปแบบ onsite และในรูปแบบ online ดังนั้น โรงเรียนจึงจำเป็นที่จะต้องจัดพื้นที่ในการให้บริการผู้เรียนให้สามารถเข้าถึงสื่อการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้และศักยภาพของผู้เรียน ซึ่งเมื่อพิจารณารายด้านของการพัฒนา พบว่า ประเด็นย่อยมีความสำคัญสูงสุด คือ การได้รับการสนับสนุนด้านวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินงานจากหน่วยงานภายนอกช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ แสดงให้เห็นว่า ในการดำเนินงานพัฒนานั้นต้องอาศัยความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก ทั้งภาครัฐและเอกชน เข้ามาช่วยสนับสนุนและจัดหาสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ เนื่องจากการบริหารจัดการของโรงเรียนอาจจะมีข้อจำกัดในด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ การมีหน่วยงานภายนอกร่วมสนับสนุนเป็นเครือข่ายในการร่วมพัฒนา จะช่วยให้สามารถดำเนินการขับเคลื่อนส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการได้มีประสิทธิภาพ และเต็มตามศักยภาพของผู้เรียนมากขึ้น สอดคล้องกับการวิจัยของ พันธิวิชัย เลี้ยงชีพชอบ (2561) ที่ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนควรเร่งพัฒนาการจัดหาสื่อ แหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสร้งสรรค์นวัตกรรมและความเป็นผู้ประกอบการ ตลอดจนร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนให้ทันสมัย จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยมีครูเป็นผู้อำนวยการความสะดวกและชี้แนะแนวทางเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าคิดและกล้าที่จะสร้างสรรค์ผลงานด้วยทักษะการเป็นผู้ประกอบการ และผู้บริหารต้องมีบทบาทในการส่งเสริม

สนับสนุนให้ครูใช้สื่อในการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาใหม่ๆ ที่มีความทันสมัย สามารถตอบสนองต่อการเรียนรู้เพื่อยกระดับสมรรถนะของผู้เรียน

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย คือ การศึกษาการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา โดยมีขอบข่ายการบริหารงานวิชาการที่ได้จากการสังเคราะห์สรุปได้ คือ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การส่งเสริมหลักสูตรสถานศึกษา 3) การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา 4) การพัฒนาสื่อ แหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีในสถานศึกษา และ 5) การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ที่ประกอบด้วย 4 ทักษะ คือ 1) การมีความคิดสร้างสรรค์ 2) การบริหารเวลา 3) การสร้างเครือข่าย และ 4) การสื่อสาร สรุปได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ด้านการพัฒนาสื่อ แหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีการศึกษา เป็นข้อที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องดำเนินการในการวางแผน และกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาสถานศึกษาให้มีความพร้อมในด้านสื่อ แหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยี เพื่อให้สามารถส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า การได้รับการสนับสนุนด้านวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินงานจากหน่วยงานภายนอกช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ เป็นข้อที่ย่อยที่มีความต้องการจำเป็น

สูงสุดในการพัฒนาสื่อ แหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีการศึกษา ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและภาคเอกชน สร้างภาคีเครือข่าย ในการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการจัดการเรียนการสอน หรือการจัดหาแหล่งเรียนรู้นอกโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเป็นผู้ประกอบการ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน ในการเสริมสร้างกรอบความคิดทักษะการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อพัฒนาผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน ให้มีสมรรถนะสูงขึ้นในการพัฒนาส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารวิชาการ เพื่อส่งเสริมนักเรียนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาเป็นกลยุทธ์ในระดับโครงการและการวางแผนสู่การปฏิบัติ

2.3 ควรมีการศึกษาการบริหารวิชาการ โดยการนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงาน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

จรูญี แก้วเอียน. (2557). **เทคนิคการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา กลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติสำหรับผู้บริหารมืออาชีพ**. สงขลา: ชานเมืองการพิมพ์.

พันธวิชัญ เลี้ยงชีพชอบ. (2561). **กลยุทธ์การบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดคนไทย**

4.0. คุชชินพันธ์ครุศาสตร์ดุสิตบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิมล ว่องวาณิช. (2550). **การวิจัยและประเมินความต้องการจำเป็น**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Keeves, Peter J. (1988). **Model and Model Building: Educational Research Methodology and Measurement : An International Handbook**. Oxford: Pergamon Press.

Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). **Determining sample size for research activities. Educational and Psychological Measurement**. 30(3). 607-610.

Lackéus, M. (2015). **Entrepreneurship in Education what, why, when, how**. OECD.